Pregaria.cat

Entrada

La Teresa surt al carrer i actua

Aquella tarda feia una calor terrible. La Teresa va sortir pels carrers d'aquell barri degradat. Des de feia una setmana cada tarda sortia i anava mirant la gent que hi havia pel carrer. Era un espectacle tan fort que el seu cor no deixava de bategar i des d'ell li pujaven cap als ulls unes ganes immenses ganes de plorar. Es contenia. Ulls oberts, cor obert, tot el que veia entrava en el més profund del seu esperit i anava gestant una important decisió. No era acceptable que persones morissin al carrer sense cap mena d'ajut. Per la Teresa era més que evident que el Senyor la movia amb una gran empenta per a fer quelcom per aquella gent de Calcuta que es moria. Era com un clam, un crit , una veu que li repetia les paraules de Jesús identificant-se amb els que pateixen, amb els que moren de misèria i abandonament.

Teresa veu aquell home vell, s'atansa, l'agafa entre els seus braços i es posa a córrer cap a casa. Va ser el primer que va morir ben atès per aquella petita comunitat, i en el moment del traspàs, clavats el ulls en la Teresa, sense articular paraula li comunicava un infinit agraïment. Ella va entendre que era l'agraïment del mateix Jesús. I des d'aquell dia les germanes de la caritat de Calcuta van iniciar el seu camí de donació als més pobres. Avui són milers de "calcutes" que viuen entregades als últims en institucions, menjadors, carrers...etc .

Aquests fets de la nostra època són una de tantes actualitzacions del miracle de "la multiplicació dels pans i dels peixos". N'hi ha de molts nivells, de moltes i diverses accions, però els pans y els peixos es multipliquen en la mesura que hi ha persones que donen el poc que tenen. Es donen, aquesta és la qüestió de fons, i en fer-ho contagien i multipliquen els dons. Aquests miracles no passen sempre lluny de casa nostra. Qui i quants varen iniciar el que avui en diem "bancs dels aliments"? Potser no hi va haver-hi unes persones, potser molt poques, que un dia en una acció concreta va posar en marxa el que en diem CARITAS? Què està passant ara en plena crisi a molts barris, parròquies i estaments confessionals i no confessionals?

Som convidats a contemplar el miracle dels pans i dels peixos, i a entendre que el qui es dona, multiplica. Si celebrem en el dia del Corpus la presència de Jesús des de fa 21 segles en la seva comunitat reunida en l'Eucaristia és perquè Jesús es va entregar, es va donar, absolutament. També aquest és el miracle mes notable de la multiplicació dels pans.

1.- He constatat a prop meu aquesta mena de miracle?
2.- Estic d'acord que la donació, multiplica?
3.- Quines condicions demana aquesta donació?
4.- Com podem ser agraïts a Déu per la seva donació?

Jesús Renau sj